

**Tribunal d'instance de Paris VIIème 21.8.2003 tekemäl-
lään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa
Waterman SA vastaan Directeur Général des Douanes et
Droits Indirects**

(Asia C-400/03)

(2003/C 275/53)

Tribunal d'instance de Paris VIIème, on pyytänyt 21.8.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.9.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa Waterman SA vastaan Directeur Général des Douanes et Droits Indirects, seuraavaan kysymykseen:

Onko yhdistetyn nimikkeistön nimikkeitä 42 02 12 11 ja 42 02 12 19 koskeva selittävä huomautus, jossa täsmennetään termillä muovilevyä tarkoitettavan sitä, jos tuotteen säilytysesineen uloin materiaali on yhdistelmäainetta, jonka paljain silmin nähtävissä oleva uloin kerros on muovilevyä (esim. tekstiilikuidusta kudotun kankaan ja muovilevyn yhdistelmä), tuote voidaan luokitella näihin alanimikkeisiin siitä riippumatta, onko muovilevy valmistettu ensin ennen yhdistelmäaineen valmistamista vai onko muovikerros syntynyt siten, että jokin aine on päällystetty tai peitetty muovilla, edellyttäen kuitenkin, että kyseinen paljain silmin nähtävissä oleva uloin kerros muistuttaa tuotteeseen kiinnitettyä muovilevyä, ristiriidassa tariffin kanssa?

**Tribunal de grande instance du Mans 8.9.2003 tekemällään
päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa
Procureur de la République vastaan Olivier Dupuy ja
Hervé Rouvre**

(Asia C-404/03)

(2003/C 275/54)

Tribunal de grande instance du Mans, on pyytänyt 8.9.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.9.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua rikosoikeudenkäynnissä Procureur de la République vastaan Olivier Dupuy ja Hervé Rouvre, seuraavaan kysymykseen:

Onko vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksista annettuja yhteisön säädöksiä ja muun muassa direktiivin 76/769/ETY⁽¹⁾ ja 20.12.1994 annetun direktiivin 94/60/ETY⁽²⁾ säännöksiä tulkittava siten, että niissä kielletään sellaisten serotiinien markkinoille saattaminen yleisölle tapahtuvaa myyntiä varten, jotka sisältävät lisääntymiselle vaarallisiksi aineiksi luokiteltuja lyijy-yhdisteitä, vai voidaan niihin soveltaa "taiteilijavärejä" varten säädettyä poikkeusta?

(1) Neuvoston direktiivi 76/769/ETY, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1976, tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä. EYVL, erityispainos 1976, 13/nide 5, s. 229.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/60/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta neljännen toista kerran. EYVL, erityispainos 1994, 13/nide 29, s. 273.

Euroopan yhteisöjen komission 29.9.2003 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-407/03)

(2003/C 275/55)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Suomen tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat M. van Beek ja M. Huttunen, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että jättämällä edellyttämättä lainsäädännössään riittävällä oikeudellisella varmuudella, että kaikista hankkeista, myös ns. ympäristövaikutusten arvioinnin kohteena olevista, on tehtävä asianmukainen arviointi, Suomen tasavalta ei ole täyttänyt luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 3 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan.
- 2) velvoittaa Suomen tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Suomi on jättänyt noudattamatta luontodirektiivistä johtuvia velvollisuuksiaan jättämällä edellyttämättä lainsäädännössään riittäväällä oikeudellisella varmuudella, että kaikista hankkeista, myös ympäristövaikutusten arvioinnin kohteena olevista, on tehtävä asianmukainen arviointi. Jo tämä seikka riittäisi yksistään perustelemaan nyt käsillä olevan kanteen.

Suomi on vastauksessaan viralliseen ilmoitukseen katsonut, että mikäli hankkeeseen sovelletaan YVA-lakia, YVA-menettelyn yhteydessä suoritettavat selvitykset voisivat olla luonnonsuojelulain 65 §:ssä tarkoitettu asianmukaisella tavalla suoritettu arviointi. Näin Suomen mukaan estettäisiin päällekkäisiä menettelyjä. Suomi on toistanut näkemyksensä vastauksessaan perusteltuun lausuntoon.

Sikäli kuin Suomi viittaa käytännön vaikeuksiin lainsäädäntönsä saattamisessa yhdenmukaiseksi sopimusvelvoitteidensa kanssa, komissio muistuttaa yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan sellaiset valtion sisäiset vaikeudet, jotka liittyvät lakien ja asetusten laatimisen olosuhteisiin, eivät voi vapauttaa jäsenvaltiota yhteisön oikeuden mukaisista velvoitteistaan. Niinikään yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päätyttyä.

Tähän mennessä komission tietoon ei ole tullut, että tarvittavat toimenpiteet kansallisen lainsäädännön saattamiseksi luontodirektiivin 6 artiklan 3 kohdan mukaiseksi olisi toteutettu, tai ainakaan niistä ei ole ilmoitettu komissiolle.

(¹) Annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, EYVL, Erityispainos, 15/ Nide 11, s. 114.

Euroopan yhteisöjen komission 30.9.2003 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-408/03)

(2003/C 275/56)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostonut 30.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asianmiehinä ovat M. Condou Durand ja D. Martin, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Belgian kuningaskunta
  - ei ole noudattanut EY 18 artiklan ja oleskeluoikeudesta annetun direktiivin 90/364/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se asettaa unionin kansalaisten oleskeluoikeuden edellytykseksi sen, että heillä on riittävästi henkilökohtaisia tuloja ja varoja
  - ei ole noudattanut oleskeluoikeudesta annetun direktiivin 90/364/ETY (¹), jäsenvaltioiden työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta annetun direktiivin 68/360/ETY (²) 4 artiklan, sijoitautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta annetun direktiivin 73/148/ETY (³) 4 artiklan, opiskelijoiden oleskeluoikeudesta annetun direktiivin 93/96/ETY (⁴) 2 artiklan ja ammattitoimintansa lopettaneiden työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien oleskeluoikeudesta annetun direktiivin 90/365/ETY (⁵) 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se säätää mahdollisuudesta antaa automaattisesti maastapoistumismääräys tiedoksi sellaisille unionin kansalaisille, jotka eivät ole esittäneet oleskeluluvan saamiseksi tarvittavia asiakirjoja säädetyssä määräajassa
2. velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Belgian lainsäädäntö ja hallintokäytäntö ovat vastoin yhteisön oikeutta, koska niissä säädetään

- riittävien henkilökohtaisten tulojen ja varojen edellytyksestä.

Direktiivin 90/364/ETY 1 artiklassa säädetään, että unionin kansalaisen on osoitettava, että hänellä on itselleen ja perheenjäsenilleen riittävästi tuloja ja varoja, mutta siinä ei edellytetä, että näiden tulojen ja varojen olisi oltava hänen omiaan. Direktiivissä säädetään vastaanottavan jäsenvaltion osalta sellaisesta joustavasta ja ajallisesti kehittyvästä takuujärjestelmästä, jolla pyritään siihen, että unionin kansalainen voisi liikkua helposti jäsenvaltioiden alueella joutumatta todistamaan, että hänellä on toimeentulokseen varoja koko oleskelunsa ajaksi. Belgian viranomaiset kuitenkin pyrkivät ottamaan käyttöön lisätakuita voidakseen alusta alkaen välttää sen, että unionin kansalainen joutuu turvautumaan sosiaalihuoltoon, ja tällaiset lisätakuut ovat sellaisinaan vastoin direktiivin 90/364/ETY tarkoitusta.